

253

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 10 września 1963 r.

w sprawie prowadzenia międzynarodowego transportu drogowego krajowymi pojazdami samochodowymi.

Na podstawie art. 18 ust. 5 i art. 19 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Zasady i warunki prowadzenia międzynarodowego transportu oraz wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego krajowymi pojazdami samochodowymi.

§ 1. 1. Międzynarodowy transport drogowy krajowymi pojazdami samochodowymi może prowadzić państwowe przedsiębiorstwo transportu publicznego samoistnie lub łącznie z krajowym transportem drogowym po uprzednim uzyskaniu zezwolenia (§ 13).

2. Za zezwolenie na prowadzenie międzynarodowego transportu drogowego (ust. 1) przez państwowe przedsiębiorstwo transportu publicznego, utworzone w tym celu przez Ministra Komunikacji, uważa się zarządzenie o utworzeniu przedsiębiorstwa.

§ 2. Państwowe przedsiębiorstwo transportu publicznego nie posiadające zezwolenia na prowadzenie międzynarodowego transportu drogowego (§ 1) może wykonywać krajowymi pojazdami samochodowymi międzynarodowy przewóz drogowy (jednorazowy lub wielokrotny) po uprzednim uzyskaniu zezwolenia (§ 13).

§ 3. Uspołecznione jednostki inne niż wymienione w §§ 1 i 2 oraz organizacje społeczne mogą wykonywać krajowymi pojazdami samochodowymi międzynarodowy przewóz drogowy (jednorazowy lub wielokrotny) po uprzednim uzyskaniu zezwolenia (§ 13) tylko w przypadkach i w zakresie określonych w art. 18 ust. 3 i 4 ustawy z dnia 17 listopada 1961 r. o transporcie drogowym i spedycji krajowej (Dz. U. Nr 53, poz. 297), zwanej w dalszym ciągu „ustawą”.

§ 4. 1. Nie wymaga się zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego osób:

- 1) służbowymi samochodami osobowymi, należącymi do jednostek uspołecznionych, jeżeli przewożone osoby odbywają podróż służbową na podstawie delegacji służbowych;
- 2) taksówkami (dorożkami) samochodowymi oraz autobusami posiadającymi nie więcej niż 15 miejsc siedzących, należącymi do uspołecznionych przedsiębiorstw transportu zarobkowego, jeżeli przewóz dokonywany jest w granicach obszaru małego ruchu granicznego ustalonego umową międzynarodową zawartą przez Polskę lub do obszarów turystycznych na terenie sąsiedniego państwa, udostępnionych dla obywateli polskich;
- 3) autobusami posiadającymi nie więcej niż 15 miejsc siedzących, należącymi do jednostek uspołecznionych innych niż wymienione w pkt 2 i organizacji społecznych, jeżeli przewóz jest wykonywany niezarobkowo do obszarów określonych w pkt 2.

2. Przepisy ust. 1 pkt 2 i 3 mają zastosowanie pod warunkiem, że kierowca pojazdu oraz osoby przewożone tym pojazdem będą posiadać dokumenty uprawniające do pobytu na obszarze małego ruchu granicznego lub na obszarze turystycznym na terenie sąsiedniego państwa, określone w zawartych przez Polskę umowach międzynarodowych, ustalających te obszary.

§ 5. Nie wymaga się zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego pojazdami samochodowymi straży pożarnej, pogotowia ratownictwa górniczego i urzędów celnych, których wyjazd poza obszar Polski następuje służbowo bez potrzeby uzyskiwania książeczek z przepustkami granicznymi i tryptyków.

§ 6. Nie wymaga się zezwolenia na wykonywanie przewozu ciągnikami rolniczymi na obszarze pasa granicznego jednego z państw sąsiadujących z Polską, jeżeli przewóz wykonywany jest niezarobkowo w związku z pracami rolnymi prowadzonymi na obszarze wymienionego pasa granicznego.

§ 7. 1. Jednostki uspołecznione oraz organizacje społeczne wykonujące międzynarodowy przewóz drogowy obowiązane są posiadać ważną na obszar państwa, na którym przewóz ma być wykonywany, wystawioną przez „Wartę” Towarzystwo Ubezpieczeń i Reasekuracji, Spółka Akcyjna, polisę:

- 1) ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej z ruchu pojazdów samochodowych;
- 2) ubezpieczenia pojazdów samochodowych od uszkodzeń (autocasco);
- 3) ubezpieczenia odpowiedzialności za całkowitą lub częściową utratę lub uszkodzenie przewożonego ładunku, jeżeli przewóz wykonywany jest zarobkowo.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się do przewozów wymienionych w § 5 i § 6.

§ 8. 1. Jednostki wykonujące międzynarodowy przewóz drogowy na podstawie zezwolenia (§§ 1—3) obowiązane są w szczególności:

- 1) przestrzegać rodzaju, zasięgu i zakresu oraz innych warunków wykonywania przewozu, określonych w zezwoleniu;
- 2) przed rozpoczęciem przewozu dokładnie zapoznać kierowcę pojazdu z przepisami obowiązującymi w tym zakresie w państwach, przez których obszar przewóz ma być wykonany;
- 3) przy wykonywaniu przewozu osób przestrzegać zasady, że liczba przewożonych pasażerów nie może być większa od liczby miejsc siedzących, wymienionej w dowodzie rejestracyjnym pojazdu;
- 4) wystawiać na każdy przewóz międzynarodowy następujące dokumenty kontrolne:
  - a) kartę kontrolną przy przewozie drogowym osób autobusami, z wyjątkiem przewozu regularnego,
  - b) deklarację przewozową przy niezarobkowym przewozie ładunków; przy zarobkowym przewozie ładunków za międzynarodowym listem przewozowym deklaracja nie jest wymagana;
- 5) prowadzić rejestr wykonywanych przewozów międzynarodowych i przechowywać rejestr po jego zakończeniu przez okres dwóch lat;
- 6) dostarczać na żądanie organu, który zezwolenia udzielił, wszelkich danych dotyczących wykonywania międzynarodowego przewozu;
- 7) zawiadamiać organ, który zezwolenia udzielił, o każdej zmianie swego adresu (siedziby).

2. Przepisy ust. 1 pkt 2, 3 i 4 stosuje się również do przewozów wymienionych w § 4.

§ 9. Na pojazdy użyte do przewozu określonego w §§ 5 i 6 nie wymaga się zaświadczenia o dopuszczeniu do międzynarodowego przewozu drogowego (§ 12 ust. 2).

§ 10. Kwalifikacje oraz specjalne warunki pracy kierowców pojazdów samochodowych i innych członków załóg tych pojazdów przy wykonywaniu międzynarodowego przewozu drogowego określają odrębne przepisy.

Rozdział 2.

Warunki dopuszczenia pojazdów samochodowych do międzynarodowego przewozu drogowego.

§ 11. 1. Do międzynarodowego przewozu drogowego dopuszcza się pojazdy samochodowe, które oprócz warunków, określonych w przepisach w sprawie ruchu na drogach publicznych, odpowiadają dodatkowym warunkom technicznym, zapewniającym sprawne wykonywanie przewozu, oraz posiadają odpowiedni wygląd zewnętrzny i wewnętrzny, a w szczególności:

- 1) urządzenia wnętrza kompletne, czyste, nie uszkodzone, siedzenia w dobrym stanie (nie zniekształcone);
- 2) szyby przezroczyste, nie porysowane i nie popękane;
- 3) lakier pokrywający zewnętrzną i wewnętrzną powierzchnię pojazdu nie uszkodzony.

2. Z uwzględnieniem przepisu ust. 1 do międzynarodowego przewozu drogowego dopuszcza się:

- 1) autobusy wyposażone w bagażnik urządzony w sposób zabezpieczający ułożony w nim bagaż przed wypadnięciem, uszkodzeniem, zanieczyszczeniem lub kradzieżą;
- 2) samochody ciężarowe oraz przyczepy (naczepy) ciężarowe, których nadwozia urządzone są w sposób zabezpieczający przewożony ładunek przed wypadnięciem, uszkodzeniem lub kradzieżą;
- 3) przyczepy (naczepy) ciężarowe wyposażone w skutecznie działające hamulce, przy czym:
  - a) na przyczepie dwu i trzyosiowej, o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 5 t, wszystkie koła powinny być hamowane; na przyczepie mającej więcej niż trzy osie 3/4 osi powinno mieć koła hamowane; na osiach hamowanych w każdym razie powinny spoczywać co najmniej 3/4 dopuszczalnego ciężaru całkowitego przyczepy,
  - b) przyczepa powinna być wyposażona w hamulec postojowy, uruchamiany z zewnątrz lub od wewnątrz i zapewniający postój pojazdu obciążonego ładunkiem równym jego dopuszczalnej ładowności na pochylności co najmniej 16% bez potrzeby stałego nacisku na mechanizm hamulca; hamulec postojowy przyczepy autobusowej powinien być uruchamiany od wewnątrz; nie wymaga się hamulca postojowego na przyczepach jednoosiowych.

§ 12. 1. W celu stwierdzenia, że zostały spełnione warunki określone w § 11, pojazdy samochodowe powinny być poddane dodatkowemu przeglądowi technicznemu, dokonywanemu przez organy do spraw komunikacji prezydentów powiatowych rad narodowych, rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie lub dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw; jeżeli w prezydentach dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw nie ma organów właściwych do spraw komunikacji — przeglądu dokonują organy do spraw komunikacji prezydentów rad narodowych tych miast.

2. Jeżeli wynik przeglądu, o którym mowa w ust. 1, jest dodatni, organ dokonujący przeglądu wyda zaświadczenie o dopuszczeniu pojazdu samochodowego do międzynarodowego przewozu drogowego, ze wskazaniem okresu ważności zaświadczenia. Okres ważności zaświadczenia nie może przekraczać dla autobusów — pół roku, a dla pozostałych pojazdów — jednego roku.

Rozdział 3.

Zezwolenia na międzynarodowy transport (przewóz) drogowy.

§ 13. Zezwolenia na prowadzenie międzynarodowego transportu drogowego oraz zezwolenia na wykonywanie

międzynarodowego przewozu drogowego udziela Minister Komunikacji.

§ 14. 1. Zezwolenia na prowadzenie międzynarodowego transportu drogowego przez państwowe przedsiębiorstwo transportu publicznego (zezwolenia stałe) wydaje się na czas nieograniczony.

2. Zezwolenia na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego wydaje się na okres nie przekraczający jednego roku.

§ 15. 1. Wniosek o zezwolenie na prowadzenie międzynarodowego transportu drogowego powinien zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę jednostki ubiegającej się o zezwolenie;
- 2) określenie rodzaju transportu, jaki jednostka zamierza prowadzić;
- 3) określenie zasięgu zamierzonego transportu;
- 4) wyszczególnienie pojazdów samochodowych, które mają być użyte do wykonywania przewozów (ich rodzaj, numery rejestracyjne, ciężar całkowity, ładowność), oraz posiadanych urządzeń, niezbędnych do prowadzenia transportu;
- 5) uzasadnienie potrzeby i celowości prowadzenia międzynarodowego transportu drogowego.

2. Wniosek o zezwolenie na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego powinien zawierać:

- 1) nazwę i siedzibę jednostki ubiegającej się o zezwolenie;
- 2) określenie rodzaju zamierzonego przewozu;
- 3) kraj (kraje), do którego przewóz ma być wykonany;
- 4) przedmiot lub bliższe określenie przewozu;
- 5) ilość (można w przybliżeniu) zamierzonych przewozów;
- 6) okres, w którym przewóz (przewozy) ma być wykonany;
- 7) określenie pojazdu, który ma być użyty do przewozu (rodzaj, numer rejestracyjny, ciężar całkowity, ładowność);
- 8) uzasadnienie potrzeby i celowości wykonania przewozu.

3. Do wniosku wymienionego w ust. 2 należy dołączyć zaświadczenie o dopuszczeniu pojazdu do międzynarodowego przewozu drogowego (§ 12 ust. 2).

§ 16. 1. Zezwolenie na prowadzenie międzynarodowego transportu drogowego może być cofnięte, jeżeli uległy zmianie warunki, uzasadniające udzielenie zezwolenia, oraz w razie nieprzestrzegania przez jednostkę posiadającą zezwolenie przepisów dotyczących międzynarodowego transportu drogowego i warunków zezwolenia.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do zezwoleń na wykonywanie międzynarodowego przewozu drogowego.

§ 17. Minister Komunikacji określi wzory druków i formularzy stosowanych w sprawach zezwoleń na prowadzenie międzynarodowego transportu drogowego i na wykonywanie międzynarodowych przewozów drogowych oraz wzory wymaganych przy tych przewozach dokumentów kontrolnych i sposób ich prowadzenia.

Rozdział 4.

Kontrola przestrzegania przepisów w sprawie międzynarodowego transportu drogowego.

§ 18. 1. Oprócz granicznych urzędów celnych (art. 19 ust. 3 ustawy) organami właściwymi do kontroli przestrzegania przez przewoźników przepisów dotyczących międzynarodowego transportu (przewozu) drogowego i warunków zezwoleń są organy do spraw komunikacji prezydentów powiatowych rad narodowych (rad narodowych miast stanowiących powiaty miejskie) oraz organy do spraw komunikacji prezydentów rad narodowych miast wyłączonych z województw.

2. Przy wykonywaniu kontroli, o której mowa w ust. 1, organy wymienione w tym ustępie są uprawnione w szczególności do sprawdzania:

- 1) posiadania przez osoby prowadzące transport (przewóz) zezwoleń na prowadzenie międzynarodowego transportu (przewozu) drogowego w przypadkach, gdy te zezwolenia są wymagane;
- 2) przestrzegania zasięgu, zakresu i innych warunków określonych w zezwoleniu na transport (przewóz);
- 3) posiadania przez osoby prowadzące transport (przewóz) zaświadczeń o dopuszczeniu pojazdu samochodowego do międzynarodowego przewozu drogowego w przypadkach, gdy zaświadczenie takie jest wymagane;
- 4) posiadania przez osoby prowadzące transport (przewóz) wymaganych polis ubezpieczenia (§ 7);
- 5) wystawiania przez osoby prowadzące transport (prze-

wóz) wymaganych dokumentów kontrolnych (§ 8 ust. 1 pkt 4);

- 6) przestrzegania przez osoby prowadzące transport (przewóz) zasady, że liczba przewożonych pasażerów nie może przekroczyć liczby miejsc siedzących pojazdu.

Rozdział 5.

Przepisy końcowe.

§ 19. Stosownie do art. 40 ustawy traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1958 r. w sprawie wykonywania międzynarodowego przewozu drogowego autobusami i samochodami ciężarowymi rejestrowanymi w kraju (Dz. U. Nr 76, poz. 388).

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1964 r.

Minister Komunikacji: *J. Popielus*